



Dato: 8. oktober 2009
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære sager
J.nr.: 09/06721
Sagsbeh.: MOE
Fil-navn: UUI spm. 285

Besvarelse af spørgsmål nr. 285 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik efter ønske fra Per Clausen (EL) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 17. september 2009 (Alm. Del – bilag 224).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. september 2009 fra Dansk Psykolog Forening vedrørende udsendelse af afviste irakiske asylansøgere, jf. UUI alm. del - bilag 224.”

Svar:

Integrationsministeriet tager – efter ansøgning – stilling til, om en udlænding, der har indgivet ansøgning om asyl, opfylder kriterierne for at blive meddelt humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Opfylder ansøgeren ikke kriterierne for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), kan den pågældende således ikke meddeles opholdstilladelse.

Meddeles en ansøger afslag på opholdstilladelse, pålægges den pågældende at udrejse, og det påhviler herefter udlændingen at udrejse af landet indenfor den fastsatte udrejsefrist.

Er man blevet pålagt en udrejsefrist, har man pligt til frivilligt at udrejse af landet indenfor den af udlændingemyndighederne fastsatte udrejsefrist.

Alle afgørelser om humanitær opholdstilladelse træffes efter en konkret og individuel vurdering på baggrund af de oplysninger, der foreligger om bl.a. den pågældende ansøgers helbredstilstand.

Der meddeles ikke afslag på humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i tilfælde, hvor der foreligger lægelig dokumentation for, at den pågældende lider af en meget alvorlig fysisk eller psykisk sygdom, og som på baggrund heraf er behandlingskrævende, hvis ministeriets undersøgelse af behandlingsmulighederne i hjemlandet har vist, at den pågældende ikke kan modtage den fornødne behandling i sit hjemland, eller at den pågældende ikke vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet.

Mulighederne for kvalificeret lægehjælp i hjemlandet indgår dog alene i vurderingen af, om en udlænding kan gives humanitær opholdstilladelse, hvis det er dokumenteret, at den pågældende lider af en så alvorlig fysisk eller psykisk sygdom, at betingelserne for meddelelse af humanitær opholdstilladelse i øvrigt er til stede.

Den omstændighed, at forholdene for ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være dårlige, vil ikke i sig selv udgøre et sådant væsentligt hensyn af humanitær karakter, som kan begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Meddelelse af humanitær opholdstilladelse sker således altid efter en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b, stk. 1, giver ifølge forarbejderne ikke mulighed for at der generelt kan meddelelse opholdstilladelse til en gruppe af personer, idet det er forudsat i forarbejderne, at opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2 (nu udlændingelovens § 9 b, stk. 1), alene vil kunne meddeles efter en konkret vurdering.

Der kan således ikke – efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b, stk. 1, forarbejderne til bestemmelsen samt praksis på området for meddelelse af humanitær opholdstilladelse – meddeles humanitær opholdstilladelse til en gruppe af personer.